

Elämä juoksuhaudoissa

G. Dubriansky

1. Taistoihin tiemme kun toi,
missä luotienlaulu vain soi,
emme tienneet, kun läksimme silloin,
kuka joskus palata voi.

Elo tää juoksuhaudoissa on meille käskynä vain kohtalon,
ja kenties matkamme määrä sodan melskeeseen kadota on.

Kun saapuu yö kentille taistojen,
on hiljaisuus yllä juoksuhautojen.

Jo painuu päät sotilain uupuvain.

Kuopissaan miehet nyt saa rauhassa hetken uinahtaa.

2. Päivä kun yöks vaihtui jo,
tuli levoksi pien tuokio.

Ovat unehen vaipuneet kaikki,
missä lämmön suo nuotio.

Minä sinua vain muistelen, näen poskellas viel kyyneleen.

Jos taiston kentälle jäisin, sinun kuvasi on viimeinen.

Mies yksin vain valveillaan muistelee,
ja aatokset kauas kotiin harhailee.

Nyt varmaankin äiti siel valvoo viel

huokaillen ja rukoillen puolesta rakkaan lapsosen.

Suom. sanat Usko Kemppi